

заедно

енория

"Св. Павел от Кръста"

брой 53 - януари 2008

Човешкото Семейство Общност на мир

Послание на Папа Бенедикт XVI за честването на световния ден на мира - 1 Януари 2008г

В началото на Новата година желая да отправя моето най-сърдечно пожелание за мир, заедно с едно горещо послание за надежда към мъжете и жените по целия свят. Предлагам Ви едно размишление, което ми е много при сърце: човешкото семейство – общност на мир.

Всички народи - обобщава Втория Ватикански събор, образуват една единствена общност, имат едно единствено начало, защото Бог е пожелал да обитава целия човешки род по цялата земя, и имат една единствена цел – Бог.

Семейството като интимно общение на живот и любов, основано върху венчавката между мъжа и жената, представлява, люлката на живота и любовта. Ето защо семейството се окачествява като първата естествена общност, едно божествено установяване, което е в основата на живота на хората, като прототип на всеки социален порядък.

Всъщност в едно здраво човешко семейство може да се изпита кои са основните компоненти на мира: правдата и мира между братята и сестрите, милосърдното служение спрямо членовете, които са по-слаби, защото са малки, слаби, болни или стари, взаимната помощ в трудностите на живота, необходимостта да

приемем другия, дори и да му дадем нашата прошка. За това семейството е мястото където се получават всички ония незаменими елементи, които възпитават в мира. Ето защо се казва, че семейството е първата и жива клетка на обществото. Семейството е основа на обществото и затова ни позволява да изпитаме какво всъщност представлява мира.

Семейството приема дълга да възпитава своите членове, които са естественото ядро и основа на обществото и Държавата. Отхвърлянето или стесняването на правата на семейството замъгляват истината върху човека, заплашват самите основи на мира. Следователно, който съзнателно пречи на семейството допуска мира да бъде изложен на опасност като последствие за цялата общност: национална, интернационална, защото отслабва това което по право е основният “двигател” на мира.

Семейството има нужда от дом, от среда по своя мярка за да изтъкне своите нужди и да посрещне своите проблеми. За човешкото семейство този дом е земята, средата, която Господ Бог е дал, за да я обитава с творчество и отговорност. Следователно трябва да имаме грижа за природата. Да уважаваме средата била тя материална или животинска не означава да считаме природата за по-важна от човека. Но означава по скоро да не я употребяваме егоистично на пълно разположение на своите интереси, тъй като и бъдещите поколения имат правото да се възползват от земните блага.

Условие номер едно за мира в отделните семейства е те да изграждат своя фундамент върху основите на духовни и морални ценности. Необходимо е обаче да се подчертае, че истинският мир в семейството започва тогава, когато на никого не липсва необходимото за живота. За семейния мир следователно от една страна е необходима отвореност към свръхестествените ценности и от друга страна мъдро управление на материалните блага. Ако се пренебрегнат тези неща се рискува да се разрушат основите на истинския семеен мир.

Човешкото семейство в последно време се обединява все повече и повече от глобализацията в света от една страна и от

друга страна на изискванията за запазването на общите блага за всички хора. Необходимо е да се установят искрени и конкретни отношения между отделните човешки индивиди и между народите с добра воля, които позволяват сътрудничество върху основата на единството и справедливостта. Същевременно трябва да се употребява едно мъдро използване на ресурсите на земята за едно достойно и справедливо разпределение на земните блага.

За да има мир е необходимо той да бъде ръководен от един обществен закон, който да подпомогне свободата, за да се вземат правилни решения освен това трябва да се помогне на слабите, за да израснат и да се преодолее разногласието между слабите и силните. Необходимо е винаги да се подчертава, че силата трябва да бъде регулирана от закона на това, което е необходимо за всеки човек и силата на водещите Държави и държавни структури.

Човечеството изживява днес за съжаление голямо разминаване между реалността и търсенето на благото за бъдещите поколения. Обширни територии на планетата са увлечени от напрежение, докато опасността от ядреното въоръжаване предизвиква мотивирани страхове във всеки човек.

Подканвам всички вярващи да изпросят от Бога големия дар на мира. Християните да се поверят с доверие на Майката Божия – Дева Мария, Майка на цялото човечество и Която се застъпва за всички хора.

В този дух пожелавам на всички Вас, братя и сестри, една щастлива и благодатна Нова Година!

С благословение,

Папа Бенедикт XVI

Върнали се в БОЖИЯ ДОМ

23 декември 2007

Мария Петрова Калапиш

Честита нова година!

Честита нова година!...

Това пожелание се чува през тези първи дни на 2008г и всяка година се повтаря. Но това, което ние наричаме “първия ден на годината”, т.е. 1 януари, за всички ли е? Всяка държава или общност, приема ли го?

Вече писах една статия в брой 31 за февруари 2005г за да обясня как се изчислява датата на Великден. Онези които нямат този брой, а и искат да го четат могат да ми го поискат (с забележката, че там ползвах повече от един път неправилно думата “новолуние” вместо “пълнолуние”). В онази статия писах за разликата между юлианския и григорианския календар, но в следните страници можете да намерите обяснението за датите на Великден според двата календара за 2008г. Разликата между тях е “само” в 13 дни, но и двата броят годините от раждането на Исус Христос. Но те не са единствени календари по света. Григорианският календар е приет официално от ООН и от всичките държави във връзка една с друга, но вътрешно няколко държави ползват друг календар.

Израел, н.п., ползва един календар, който има за основа обиколката на земята около слънцето (слънчев календар) и обиколката на луната около земята (лунен календар), с 12 или 13 месеца всяка година с 29 или 30 дни на месец. (една еврейска година трае 353 или 354 или 355 или 385 дни зависи от годината). Доста е трудно да се обясни цикъла на годините според еврейския календар, но мога да кажа, че на 30 септември 2008г, евреите ще празнуват началото на 5769г (първият ден на месец תשרי тишири).

За Ислямските народи една година трае 354 дни разделени в 12 месеца с 29 или 30 дни. Техният календар е само лунен. Те броят годините от Хиджра (от арабски هجرة, оттегляне), т.е. от напускането на град Мека и преместването в Ясриб (Медина ал

наби) на Мохамед и неговите последователи през 622г. Мюсюлманите през времето на нашата 2008г ще празнуват два пъти началото на тяхната година: на 10 януари и на 29 декември (първият ден на месец **محرم** мухарам) и съответно на 1429г и 1430г.

Китайският календар е почти както този еврейски, т.е. полу-слънчев и полу-лунен с години разделени в 12 или 13 месеца и с 353 или 354, 355, 383, 384 или 385 дни. Следващата китайска нова година ще започне на 7 февруари 2008г, начало на година 4645. Месеците в китайския календар нямат едно име, но са посочени с номерата (1,2,3...).

Юлианският календар, както казахме, има в момента едно “закъснение” в сравнение с григорианския календар с 13 дни, и така новата година почва на 14 януари. Тази разлика ще се увеличава с три дни всеки 400 години. От това зависи и разликата в датата на Великден.

Има и много други календари, които са свързани с важни религиозни или граждански събития, но това, което трябва винаги да бъде пред нас е, че Бог, Който е вечен, създаде това, което ние наричаме “време”.

Всеки път, когато започва нова година, каквато и да е и където и да е, я започваме с голяма надежда и пожелание за една похубава, по-мирна, с по-малко проблеми и с повече радости. Много от това зависи от всеки един от нас.

Също и аз искам да ви пожелаая на всички вас, на вашите семейства, една година пълна с любов, във вас и от другите, в която можем да се срещнем винаги с добри намерения един към друг, без да намираме всеки път причина да се обиждаме, да нямаме доверие, да говорим с ирония или гняв, без да критикуваме или да гледаме другия със завист:

“И тъй, братя, радвайте се, усъвършенствайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живеете в мир, - и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас” (2Кор 13,11), “понеже вие трябва да имате същите мисли, каквито е имал Исус Христос” (Фил 2,5).

И ще бъде честита нова година...

Отец Валтер Горра

Постно време и Великден

Само преди няколко дни “излязохме” от коледното време и вече се говори са постното време ли и за Великден?

Вече! Защото тази година Великден ще бъде скоро (23 март) и от 6 февруари, на Пепеляна сряда, ще започне постното време, през което ще имаме възможността да се приготвим за най-великия празник, Възкресението на нашия Господ Исус Христос, нашия Спасител.

Как да се приготвим за това събитие, за да не достигнем до него без една хубава духовна подготовка, която ще ни помага да го изживеем в по-задълбочен начин? Пост не означава само от храната, но особено от всичко това, което обикновено през дните на годината ни “задържа” и не ни позволява да насочваме нашето сърце към Бог. Понякога това зависи от това което е около нас, но по-често зависи от самите нас, от характера, от слабостите ни... и точно върху тези последните черти, би трябвало да се “работи”.

Всеки човек трябва да се обича и да обича другите, такъв какъвто е той и каквито са другите, но в същото време трябва да се търси пътя как да увеличаваме нашата святост, която, колкото повече ни оприличава на Исус толкова повече тя е съвършена: “да имате същите мисли, каквито е имал Исус Христос”.

Какво пречи на човека “да върви” по този път? Съществува един духовен мързел, който често се крие зад извинения за нашето естество, т.е. нежелание за промяна в себе си към доброто. Често е много по-лесно да преместим един тон желязо отколкото да направим малки крачки, за да променим нашите лоши черти в характера си. И така човека остава това което е! “Аз съм прав!”, “Другите са грешни!”, “Аз нямам големи грехове!”, “Моето мнение е по добро от другите!”, “Другите не са на моето ниво”...: това са само няколко изречения, които използваме като извинения, с които човекът се защитава, за да

си вдъхне доверие. И заедно с тези извинения си създава един свят в себе си и около себе си, който не отговаря на истината, и, още по-лошо, не позволява на човека да има връзка с другите хора. Забелязва се, че по тези случаи, човекът, за да защити себе си, не позволява на другите да влизат в “неговия свят”: ние сме способни да критикуваме но не искаме да бъдем критикувани, защото не искаме да чуем нещо различно от това, което ние “вярваме”, че сме! И така гледаме повече към грешките на другите, отколкото да поправим нашите слабости. И постоянно намираме повод да критикуваме: ако другите действат “защо действат?”, ако не действат “защо не действат?”!

Това състояние на нашата психика и нашата душа пречи много на растежа в нашия духовен живот. Можем да кажем, че това е както, когато човекът е болен, но се страхува да отиде при лекаря, за да не открие болестта си, и си казва че той е здрав и няма нужда от лекарства! Но точно по този начин болестта не само не се лекува но се увеличава, докато може да стане вече късно за намеса. Това е за духовния живот, който, можем да кажем накратко и в общи линии, има нужда да следва четири точки:

- ◆ опознаването на себе си (особено за характера си);
- ◆ желание и воля, за да бъде лекуван духовно;
- ◆ пълно доверие в лекаря-Бог (без неговата благодат се получава само както една психологична терапия);
- ◆ приемането на “лечението” (необходимите стъпки за духовността си);

Ако ни липсва една от тези точки, много трудно можем да се лекуваме няма да има никакво израстване в духовността си.

Резюме на това е написано от Св. Йоан Апостол, който казва: “Ако кажем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнина, ние лъжем и не постъпваме по истината; ако ли ходим в светлина, както и Той е в светлина, имаме общение един с други, и кръвта на Исуса Христа, Неговия Син, ни очиства от всеки грях. Ако кажем, че нямаме грях, себе си мамим, и истината не е в нас. Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен, за да ни

прости греховете и ни очисти от всяка неправда. Ако кажем, че не сме съгрешили, правим Го лъжец, и словото Му не е в нас”.

Книжката, която получавате с този бюлетин е един инструмент, който може да помогне нашия духовен живот. Не е нищо особено, само кратки размишления за всеки ден през постното време, но знаем, че и морето е сформирано от малките капки. Важно е да носим в сърцето си през целия ден тези изречения, които ще четем , и да ги размишляваме често.

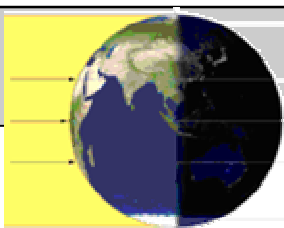
Словото Божие ще ни помага в тази задача, ако честно отворим сърцето си към Него и изпълняваме това, което То ни научава. И така наистина ще ходим в Светлина.

Отец Валтер Горра

100 годишнината на молитвата за единението на Християните

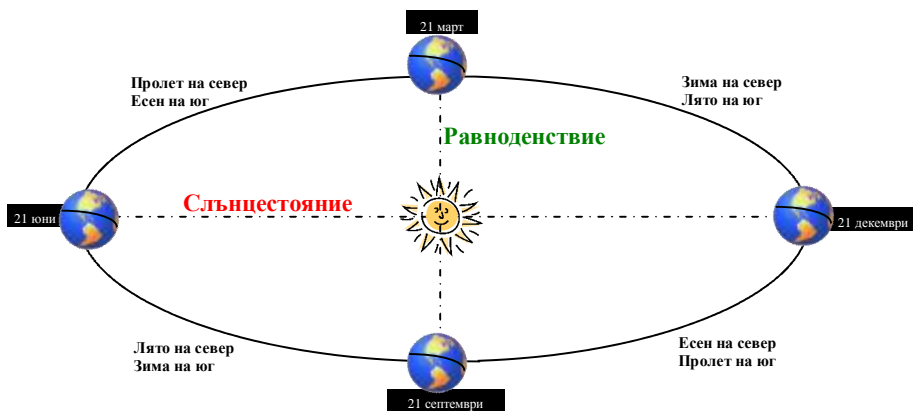
18-25 януари е седмицата за молитва за единението между всички Християнски Църкви. И тази година вече е юбилейна, тъй като изминаха 100 години от както се роди тази инициатива. Темата на тази година е: „Непрестанно се молете” (1Сол 5,17). Да помним думите на пророка Иезекиил: „Ще ви дам ново сърце и нов дух ще ви дам; ще взема из вашата плът каменното сърце и ще ви дам сърце от плът. Ще вложа във вас Моя Дух и ще направя да ходите по Моите заповеди, да пазите и изпълнявате Моите наредби. И ще живеете на земята, която дадох на отците ви, и ще бъдете Мой народ, и Аз ще бъда ваш Бог.”, това показва прекрасната бащинска любов на Бога към Своите твари. Така молитвата променя манталитета и помага на християните да се отнасят към другите като братя и сестри, като чедата на Един и Същ Бог Отец. Молитвата възпитава и подпомага духовно и морално всички, като им предлага и им предава истината, светлината, живота и любовта, които е Христос, Спасителят на човечеството. **Тази година, в неделя на 20 януари, поканихме за проповед по време на литургията, отец Дирайр от Арменската Църква, за да ни говори на тази тема.**

Защо има голяма разлика тази година?

Много празници във всичките религии са свързани с ритъма на сезоните. Така също тържествата Рождество Христово и Великден в литургическия календар, с една точна причина.

- ◆ Рождество Христово: “И светлината в мрака свети” (Йоан 1,5). В северното полукълбо денят в годината, в който денят е най-къс и нощта е най-дълга си има на Зимното Слънцестояние (21 декември). От този ден напред си има светлина все за по-дълго време. “Истинската Светлина, която просветлява всеки човек” идва на света: ето избирането за 25 декември, за да празнуваме Рождество Христово. В тази дата още преди Християнството, се празнуваше “деня на слънцето”. 25-те декември на юлианския календар се пада в нашия 7 януари (григорианския календар). Ето защо в Русия и други православни Църкви където се следва напълно юлианския календар Рождество Христово се празнува по-късно.
- ◆ Великден: Възкресението Христово, придружава в пролетно Равноденствие новото раждане за цялата природа, която се събужда от дългия зимен сън. Равноденствие е

астрономическо понятие, с което се обозначава определен момент от годината. Тогава, в следствие на движението на Земята спрямо Слънцето, денят и нощта са равни по продължителност. В една година има две равноденствия — пролетно и есенно, съответно на 20 или 21 март и 22 или 23 септември. От пролетното равноденствие денят става по дълъг от нощта. С първото пролетно пълнолуние, почва новия цикъл и започват необходимите работи в нивите. Датата на Великден е била фиксирана в първата неделя след първото пролетно пълнолуние от Вселенския Събор на Никея в 325г .

Както казахме вече на другата страница на този бюлетин разлика между юлианския и григорианския календар е в момента с 13 дни. Тази година първото пролетно пълнолуние се пада в петък на 21 март и на следващата неделя (23 март) се празнува Великден. Юлианският календар (който следва православна Църква) не е вече свързан с астрономическото пролетно Равноденствие, заради тези 13 дни, които има в закъснение. За юлианския календар нашият 21 март е 8 март! И заради това се чака следващото пълнолуние (на 18 април). Следващата неделя е 20 април, но обаче в тази дата се пада и Еврейската Пасха. Не можейки да се празнуват на една и съща дата двете Пасхи, тя се премести с една седмица по-късно. Така Великден в православната Църква тази година се празнува на 27 април (григорианския календар), съответстващ на 14 април в юлианския календар.

Юлиански календар	5 март.	6 март	7 март	8 март	9 март	10 март	11 март
Григориански календар	18 март	19 март	20 март	21 март	22 март	23 март	24 март
Луната в март 2008г							

Първо
Пролетно
Равноденствие

Великден

Сега искам да предложа таблица, която показва датите на първото пролетно пълнолуние, на Великден според григорианския и юлианския календар и Еврейската Пасха, по дати до 2020г. От таблицата се заключава, че католическата и православната Църква ще празнуват заедно Великден в 2010г, 2011г, 2014г и 2017г.

Отец Валтер Горра

А	Б	В	Г	Д
2008	21 март	23 март	14 април (27 април)	20 април
2009	9 април	12 април	6 април (19 април)	9 април
2010	30 март	4 април	22 март (4 април)	30 март
2011	18 април	24 април	11 април (24 април)	19 април
2012	6 април	8 април	2 април (15 април)	7 април
2013	27 март	31 март	22 април (5 май)	26 март
2014	15 април	20 април	7 април (20 април)	15 април
2015	4 април	5 април	30 март (12 април)	4 април
2016	23 март	27 март	18 април (3 май)	23 април
2017	11 април	16 април	3 април (16 април)	11 април
2018	31 март	1 април	26 март (8 април)	31 март
2019	19 април	21 април	15 април (28 април)	20 април
2020	8 април	12 април	6 април (19 април)	9 април
колона А = Година				
Б = първо пролетно пълнолуние				
В = Григорианска Пасха - Великден				
Г = Юлианска Пасха - Великден (юлиански и григориански дати)				
Д = Еврейска Пасха				

Пещерите от децата

На 25 декември християнският народ в целия свят празнува Рождество Христово – раждането на Исус. Нашата енория с нетърпение очаква литургичния календар с датите и дните на празниците, които честваме. Особено важен за нас е празника Коледа. Всеки иска да направи нещо по-различно от другите дни в годината. В този ден всички вярващи отиват в църква да слушат празничната Литургия и да вземат активно участие в молитвите и песните, които се изпълняват от всички нас. Тази година за нашите деца тя бе различна от всички останали години. Няколко седмици преди Рождество Христово те решиха да направят нещо, което да изуми и зарадва нас, възрастните в своите качества и умения. Така всяко дете направи пещера, в която изобрази по свой начин раждането на детенцето Исус. Вътре в пещерата те наредиха Исус в яслата, а до него Мария – неговата Майка и Йосиф – неговия баща, а също така и пастирите, които първи видяха и известиха благата вест.

Децата с нетърпение очакваха да видим техния труд и бяха доволни, че ние, възрастните се възхищавахме и ги хвалихме за това, което са изобретили. Те наистина бяха щастливи, защото положиха голям труд, който беше оценен с достойнство.

Нека и за напред ни радват със своите умения и качества и да вземат дейно участие във всеки голям християнски празник, като дадат малък принос за неговото осъществяване.

Ние всички знаем, че нашите деца учат катехизис, с който се занимават отец Валтер, сестра Йола, сестра Терезита и някои наши катехисти, които ги учат да бъдат добри и честни християни и да вярват в Исус Христос – нашия Господ.

Без вяра човечеството не би съществувало.

Но аз имам една малка препоръка. Когато децата присъстват на светата Литургия да бъдат по-послушни, да не приказват и се смеят помежду си, а да участват активно във всички молитви и песни, защото ние искаме най-доброто за тях, те са нашето бъдеще и ние всички ги обичаме.

Миша Радулова

Една малка бурма

В корпуса на един гигантски кораб имаше една малка бурма, дребна и незначителна, която заедно с другите бурми, малки и незначителни като нея, крепеше заедно два стоманени листа.

По време на едно пътуване по средата на Индийския океан малката бурма реши, че и дойде до гуша от този неин мрачен и лошо възнаграден живот(за много години никой никога не и бил казал-, благодаря”за онова, което е правила) и избухна: „ Отивам си! Реших!”

„ Ако, ти, си отидеш, ще си отидем също и ние!”-казаха другите бурми. Наистина, веднага щом малката бурма започна да се люлее там, където бе настанена, също и другите взеха да се олюляват при всеки удар на вълните все повече. Гвоздеите, които стягаха обшивката на кораба протестираха: „Така и ние също сме принудени да изоставим нашето място.”

„ За Бога, спри!-викаха стоманените листове на бурмата-„ Ако няма никой, който да ни крепи заедно, с нас е свършено!”

Желанието на малката бурма да изостави своето място се разпространи в един миг по целия гигантски корпус на кораба. Цялата конструкция, която преди предизвикваше вълните с голяма увереност, започна да пращи и да трепери. Всички листове, дъски, бурми и дори малките гвоздеи на кораба решиха тогава да изпратят послание до бурмата, за да се откаже от своето намерение: „Целият кораб ще се разпадне, ще се потопи и никой от нас няма да види отново родината.”

Малката бурма се почувства поласкана от тези думи и изведнъж откри, че е много по-важна, отколкото си е мислила. Тогава изпрати да кажат, че ще остане на своето място.

Всеки от нас има място в мисълта на Бог и в историята на света, било то малко или голямо и това не би трябвало да ни засяга. Важно е да изпълняваме нашия дълг всеки ден с радост.

Сестра Терезита

150 годишнината от Явленията на Блажената Дева Мария в Лурд

По повод 150 годишнината от Явленията на Блажената Дева Мария в Пещерата Масабиел, близо до Лурд, пълна Индулгенция всекидневно ще бъде предоставяна на верните, които ще посетят от 8 декември 2007г. чак до 8 декември 2008г., с набожност и при установени условия, Пещерата Масабиел и на верните, които от 2 до 11 февруари 2008г. ще почетат изображението на Блажената Дева Мария от Лурд, тържествено изложено за обществено почитане във всяка църква, орастория, пещера или друго достойно място.

...

Наближаващия празник на 150-годишнината от деня, в който Пресветата Дева Мария – разкриваща се като Непорочното Зачатие на малката Бернадета Субиру – поиска да бъде издигнато и почитано едно светилище, съкровище на благодат, на мястото наречено Масабиел "Massabielle", в град Лурд, призова безкрайна поредица от чудеса, чрез които свръхестествения живот на душите и дори здравето на телата можаха да извлекат огромна облага от всемогъщата доброта на Бога; благодарение на това предразположение на Божието Провидение и чрез застъпничеството на Блажена Дева Мария, се разкри със сигурност, че окончателната цел на човека е доброто за всяка личност, тук на земята и преди всичко във вечността на спасението.

Още от самото построяване на светилището в Лурд, верните разбраха, че Блажената Дева Мария чрез службата на Католическата Църква, желае да се погрижи с любов в това място за пълното спасение на хората.

Наистина, почитайки Блажената Дева Мария в мястото, "което нейните нозе докоснаха", верните се хранят с Тайнствата, излагат непоколебими намерения да водят за напред един християнски живот усилващ верността им, да усещат живо

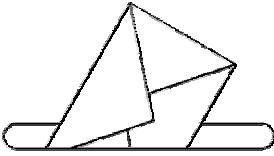
смисъла на Църквата и за всички тези неща усещат солидни основи. Впрочем, с течение на времето, връзката между различни чудотворни явления ни дава възможност да видим съвместната дейност на Блажената Дева Мария с Църквата. В действителност, през 1854г. беше дефинирана догмата за Непорочното Зачатие на Дева Мария; а през 1858г. Пресветата Дева ще се яви с неизразима майчинска нежност на благочестивата Бернадета Субиру, използвайки думи от дефиницията на догмата „Аз съм Непорочното Зачатие”.

За да бликнат от тази благочестива памет плодове израстващи в обновена святост, Папа Бенедикт XVI постанови широко да се раздава дарът на *Пълната Индулгенция*, както е обяснено това тук по-долу:

Всички верни, и всеки един от тях наистина каещи се, пречистени, както се изисква с Тайнството на Изповедта, и подкрепени със Светото Причастие, отправяйки пламенни молитви според намерения на Папата, ще могат ежедневно да се сдобиват с *Пълната Индулгенция*, приложима също за душите на верните в Чистилището:

А. ако от 8 декември 2007г до 8 декември, включително идващата 2008г., те посетят благочестиво според предложениия ред: **1.** Енорийския кръщелен купол използван за Кръщението на Бернадета; **2.** къщата на семейство Субиру, наречена "cachot" („затвор”); **3.** Пещерата на Масабиел (Massabielle); **4.** параклиса на приюта, където Бернадета е приела своето Първо Причастие и ако всеки път те поспрат за дълго време, подходящо за съзерцания и пламенни размишления, завършвайки го с Отче наш, Изповядване на вярата под една законна форма, и с юбилейната молитва или с някое друго призоваване на Блажената Дева Мария;

Б. ако от 2 февруари 2008г (в празника Сретение Господне) чак до 11 февруари, включително (денят за литургичното възпоменание на Блажена Дева Мария Лурдска и на 150 годишнината от първото Явление), те посещават благочестиво независимо, която и да е църква, оратория, пещера или достойно място за благословеното изображение на Девата от

Лурд, тържествено изложено за открито почитание и ако пред този образ, те вземат участие в пламенно духовно упражнение за почитане на Мария, или най-малкото поне се поспрат за дълго време, подходящо за съзерцания и пламенни размишления, завършвайки го с Отче наш, Изповядване на вярата под една законна форма, и призоваване към Блажената Дева Мария;

В. възрастните и болните хора и всички онези, които поради уважителни причини не могат да излязат от дома си, те ще могат също да си получат пълната Индулгенция, (в техния собствен дом или пък там където се намират), ако имат желание да отхвърлят всеки грях и намерение да изпълнят веднага, когато е възможно, трите условия (Изповед, Причастие и молитва според намеренията на Папата) с желание в сърцето, духом да посетят едно (*от местата споменати по-горе*), между 2 и 11 февруари 2008г., да отправят молитвите посочени по-горе и да поднасят с доверие на Бога, чрез покровителство на Блажената Дева Мария, болестите и трудностите на своя живот.

За да могат верните да получат по-лесно тези небесни благоволения, нека свещениците да бъдат готови да приемат верните с предразположение и великодушно да ги направляват тържествено в рецитирането на общи молитви за Непорочната Дева, Божията Майка.

Рим, 21 ноември 2007г,

Джеймс Франсис Кардинал Стафорд

<p>Неделя 27 януари, по време на проповедта ще обясня по-точно за този повод и за темата на индулгенциите. (отец Валтер)</p>
